

## Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.  
Félévre . . . 5 » — »  
Negyedévre . . . 2 » 50 »  
Egy óra . . . — » 85 »  
Egyes szám ára 4 kr.

## Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

## Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.

a kir. tábla átellenében, hová a lap szellemi részéi illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

## Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

# PÉCSI FIGYELŐ

## POLITIKAI NAPILAP.

### Erdély sajtószabadsága.

Pécs, 1898. február 26.

Az ország némely részeiben a terjedő szocializmus felforgatással fenyegeti a fennálló jogrendet s mit tesz a kormány ennek a bajnak az orvoslására? Siet a jogrend felforgatásában megelőzni a szocialistákat, hogy ne maradjon nekik mit felforgatni.

Eltörli a gyülekezési szabadságot, békét vet a szabad sajtóra, lábba tiporja a házjog szentségét s a személyes szabadság garanciáit. Nem a törvényeket változtatja meg, vagy függeszti fel az elbírt módon a törvényhozás útján, hanem egyszerűen megkerüli a törvényt s beledisputálja rendelkezéseibe, hogy azok a törvény végrehajtását képezik.

Erdély miniszter tegnap nagy garral hirdette az országgyűlésen, hogy ő a sajtószabadság védelmére bocsátotta ki hirhéd rendeletét, a mely az 1848-iki törvény kereteiben mozog, de Apponyi nyomban rá kimutatta, hogy mégis csak az előleges cenzurát hozta be ő rendelettel. Mert annak a rendeletnek nincsen más célja, mint megakadályozni bírói ítélet nélkül mindazoknak a sajtótermékeknek a terjesztését, a melyek miatt a közvádlnak sajtóügyi panaszt emelni tetszik. Hát mi ez, ha nem előleges cenzura?

Az 1848-iki törvény azt mondja, hogy a vizsgálóbíró a vád feladása után a nyomtatványokat, ha szükségesnek itéli, zár alá veheti, mely eljárásról rendes jegyzőkönyvet készít. És mit mond a rendelet? Azt, hogy ha a főpostán folytonos szolgálat van berendezve, a sajtóügyi közvádlok a köteles példányokat rögtön nézzék át és ha abban valamely büncselekmény jelenségeit ismernék fel: a bünvádi feljelentést azonnal tegyék meg és annak elintézését, különösen a bünjelek lefoglalását oly időben eszközöljék ki, a midőn nemcsak a helybeli készletnek legnagyobb része, hanem a postára adott példányok is lefoglalhatók. Ha pedig a lap a közvádlo székhelyén kívül jelenik meg, akkor az ottani kir. ügyész, főbíró, polgármester vagy községi bíró jelentse fel a szerintük lefoglalandó lapot.

Nos, az 1848-iki törvény a nyomtatványok lefoglalását kivételes intézkedés gyanánt engedi meg, Erdély rendete pedig szabályként állítja fel minden oly esetben, a melyben a közvádlo büncselekmény felforgását gondolja. Ez a rendelet intenciója s természetes, hogy ennek az intenciónak megfelelőleg fog a lapok postai szállítása is történni. A sajtóügyi közvádlo fogja megállapítani — esetleg a kormány bizalmas utasítása

szerint — hogy melyek azok az időszaki lapok, a melyek „nézete szerint a büntendő igazságszolgáltatás érdekében sürgős megvizsgálást igényelnek,” mint ezt a rendeletnek a székhelyen kívül megjelenő lapokra vonatkozó része határozottan ki is fejezi; a posta pedig nem fogja előbb azokat továbbítani, míg az ügyészi engedélyt erre nézve meg nem kapta.

Akik azt mondják erre, hogy ez nincsen benne a rendeletben, azoknak azt válaszoljuk, hogy ilyen eljárásnak már is akadt egy példája, a mennyiben a fővárosi posta egyik szocialista ujságot nem továbbított előbb, míg a kir. ügyészség kiküldötte a főpostán át nem vizsgálta s a továbbításra az engedélyt meg nem adta.

De a rendelet szellemében ez nem is történhetik másképp, mert a postai forgalom mai gyorsasága mellett teljes lehetlenség lenne a rendelet intenciójának, a „büncselekmény jelenségeit magukban foglaló” ujságok lefoglalásának másképp eleget tenni, mint ha a posta bizonyos proskribált ujságok továbbítása előtt bevárja az ügyészség utasítását, hogy „mehet!” Hisz, míg a kir. ügyészség pl. a fővárosban naponként megjelenő temérdek ujságot átvizsgálja, a bünvádi feljelentést megteszi s a vizsgálóbíró rendeletét a lefoglalás iránt kieszközli, még ha ügyésznek, vizsgálóbíróknak semmi más dolga sem lenne,

### A „Pécsi Figyelő” tárcája.

#### Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

— Végre egyedül!

Igy szokott felsóhajtani a fiatal férj, a ki nejével a nászlakoma után egyedül, boldog kettesben marad.

— Végre elmúlt a farsang!

Igy kiáltottak fel az emberek e hét harmadik napján s valljuk meg, hogy e felkiáltás volt a hét hangulatának a fokmérője.

Beleunt, belefáradt az emberiség a hat-hetes farsangba. Beleunt, a csömörlésig volt vele, majdnem oly mértékben, mint a Zola-perrel.

Node a Zola perének is vége lett e héten. Kimondták rá az esküdtek, hogy bűnös és el is ítélték vakmerő bűnének megfelelő mértékben. Hogy Zolát felmentik, arra csodálatosképen nem történtek fogadások, mint nemrég a Gárdos Lajos ügyében. Pedig a méregkeverő mérnök a feleségét ölte meg; Zola pedig az életfogytiglan gályarabsággal megölt Dreyfus igazságát akarta kideríteni. Nos hát, hogy ez az igazság mily gyenge alapokra épült, legjobban bizonyítja, hogy nem akadt ember, a ki Zola elítélését ne vette volna biztosra.

Akik azonban azt hiszik, hogy ezzel a Dreyfus-skandalum bevégeződött, nagyon csalódnak. Hiszen e héten is már újabb fordulatot

szerettek volna a Dreyfus ügyének adni, mert azt híresztelték, hogy megszökött az Ördög-szigetéről. Ez a hír ugyan kacsa volt, de bizonyára sokan vannak, a kik szerették volna, ha igaz lett volna. És meglehet, hogy a legújabb szenzáció majd ebből a nem sikerült szökési kísérletből fog származni a Dreyfus ügyében.

Ha már szökésről van szó, mért ne említeném meg, hogy ha Dreyfus a pécsi ügyészség fogházában volna, bizonyára könnyebben megszökhethetnék onnan, mint az Ördög-szigetéről. Hát bizony nem is gályarabok őrzésére van berendezve ez a fogház, de meg néha jobban kedvez a sors az apróbb gonosztevőknek, mint a nagyoknak. A mi így is van jól. Mert ha a nagy gazembereket futni hagyják, míg az aprókat minél hamarabb lakat alá juttatják, — akkor a sors egyenlítői ki ezt a különbséget úgy, hogy az apró gazemberek — a legszigorubb ellenőrzés dacára is — megszökhethetnek, mikor már jól belekóstoltak a rabkenyérbe. Ez az egyedüli nyitja annak, hogy e héten két rab is megszökhett a fogházból. Ez és nem más. Igy szolgált igazságot a sors az apró gazembereknek. Igy juttatja őket éppen a börtön kezdetén a szabadság farsangjához, a mely azonban nehezen fog tartani számukra nem hat hétig, de hat napig sem és bizonyára keserves börtön lesz a vége, ha kézrekerülnek.

Nekünk, közönséges embereknek, már megkezdődött a börtönünk. Hamvazó szerda is elmúlt felettünk s elérkezett kora a börtönünk pre-dikációknak.

Talán éppen ezért volt az időjárás is olyan szomorú, olyan borongós e héten. Jégtörő Mátyás esőt hozott és nem is derült ki felettünk a menyég az egész héten.

Amint terhes felhők jártak a megyei gazdasági egyet választmányi férfiai felett is. Az Otócska Géza után rájuk szakadt teher, az eltűnt államkincstári pénzek terhe, tette borongóssá felettük az eget s az egész héten azt számlálgatták, hogy mennyit is kell egynek-egynek közülök fizetnie a kedvesemlékeztető elnök hibája miatt. Hanem a hét végén mégis kimondták, hogy nem fizetnek; hiszen maga az egyet is károsodott s végre is, a hol kezes nincs, ott a megbukott adós után keresztet lehet vetni a tartozásokra. Vessen hát keresztet az államkincstár is az ő huszonötezer forintjára, hiszen — több is veszett Mohácsnál!

Ezt tartják nemcsak nálunk, hanem Ausztriában is. Ott is annyi veszett már el, hogy veszni hagyják most már a rajkszrátot is, a minek hasznát eddig se nagyon látták. Mert Gautsch bárónak nincs sok kilátása, hogy a rajkszrátal boldogulni fog. A csehek és németek még mindig agyarkodnak egymásra s a két verekedő fél közt a harmadik, a kormány kap ki, ha meg nem békülnek. S mivel a békétől bizony messze állnak; legalább is oly messze, mint ama bizonyos hasonlat szerint Makó Jeruzsálemtől, hát nincs más hátra, mint elvetni a rajkszrátot és csinálni helyette fiók-rajkszrátocskákat, kinek-kinek a saját guszta szerint.

Ennek pedig legjobban Bánffyék örülnek. Hiszen legalább így nem kerül sor soha a ki-

addig a postára adott lapok — rendes és akadálytalan továbbítás mellett — már régen az előfizetők kezében lennének.

Ma még ez a cenzurázás előtti megakasztása az expedíciónak a szocialista ujságokra szoritkozók, de ki áll jót érte, hogy holnap már más ellenzéki ujságok is fel nem vétetnek abba az indexbe, a melyekben a „sürgős megvizsgálást igénylő időszaki lapok“ foglaltatnak, a melyeknél tehát a postai szállítást úgy intézendő, hogy azokat a lefoglalást rendelő határozat még kézbesítetlenül találja a postán. Ezt a rendelet teljesen a kir. ügyészek diszkréciójára bizza, a melyet tudvalevőleg a kormány akarata dirigál s így végelemzésben a sajtószabadság is a kormány engedélyétől van függővé téve; már pedig engedélyhez kötött szabadság — mint Apponyi tegnap helyesen megjegyezte — nem szabadság.

S az ország közvéleménye mindezek dacára nem zúdul fel, a mint kellene, elemi erővel, hogy elseperje ezt a reakcionárius kormányt s erre büszkén hivatkozott is az igazságügyminiszter tegnapi beszédében. Nos, ezzel ugyan nincs mit dicsekedni, mert a kormány volt az, a mely Magyarország közvéleményét annyira megmértelyezte, hogy az most már érzéketlenné vált minden merénylettel szemben, mely az országot eddig legföltettebben őrzött szabadságától fosztja meg.

Most is azzal az ürügygyel ringatják álomba a közvéleményt, hogy reakcionárius intézkedéseik a szociális veszedelem elhárítására szükségesek, pedig nemsokára majd tapasztalni fogja ez a félrevezetett közvélemény, hogy mindezek az erőszakoskodások éppen az ellenkező eredményt fogják előidézni. Nem lesz szükség a szocialista apostolok izgatására a sajtóban és gyűléseken; növelni fogja az amugy is létező izgatottságot maga a törvényes határt nem ismerő

egyezésre, meg a quotára s lehet kormányozni rendeletekkel, a mit mostanában ugyis nagyon gyakorolnak.

Mert a rendelet, az a fő. Rendeletekkel mindent lehet orvosolni; munkáskérdést, szocialista lázongást, sajtóbeli izgatásokat, de, hogy az ily orvoslásba a beteg hal-e bele, vagy a doktor patkol el tőle, azt biztosan megállapítani még nem lehet.

Különb e héten csendesen volt a föld elégedetlen népe. Bizony jól rá ijesztett a multkori forrongás a hatalom képviselőire s ezek megmozdítottak minden apparátust, nehogy a fejükre tornyosuljon a veszedelem. Lett is eredménye. Csendesség van, a milyen a vihar után szokott lenni. Csendesség van, a milyen egy más vihart szokott megelőzni. Ha értenek a népek barometerjéhez a nép atyái, most már tudniok kell, hogy nem elég egy vihart lecsillapítani, de el kell háritani a következőket is. S nem elég csak a saját bőrünket biztosítani a fenyegető vihar előtt, de gondolni kell mások sorsával is.

A mit meg is tehetne Bánffy, hiszen az országgyűlésen ugyis olyan kevés a dolga. Még mindig a költségvetést tárgyalják a hon atyái, a kik hozzá még két napi farsangi vakációt is élveztek e héten, hogy valahogy bele ne betegedjenek az idegölő nagy munkába, a mit végeznek. Mintha nem eleget farsangolhattak volna vakáció nélkül is s mintha nem elég öröm lett volna nekik az is, hogy e héten nem beszélt Rohoncy Gida arról a bizonyos három milliőről.

Lám, már az se okoz gondot a mame-

üldözés, mert annyit már megtanulhatott volna a kormány a történelemből, hogy soha semmiféle elégtelenséget erőszakkal kiirtani a népek szívéből nem sikerült.

S a törvényes rend megbontására irányuló izgatás csak addig marad elszigetelten bizonyos körökre, míg azzal az államhatalom a törvény pajzsát helyezi szembe, de mihelyt ezt a pajzsot maga a hatalom dobja félre, megszűnik harca a jog küzdelme lenni a jogtalanság ellen s felidézni a rokonszenvet a legszélesebb körökben a törvénytelen eszközökkel elnyomottak iránt s ez, mint Rátkay tegnapi beszédében találóan megjegyezte, a forradalom karjaiba kergeti a nemzetet.

## Hirek.

Pécs, 1898. február 26.

### Sétalovaglás.

Ernö urfi nagy don Juan, s ha mások nem is ismerik el ezt róla feltétlenül, annál inkább meg van győződve ennek igaz voltáról ő maga.

Büszke is reá. Csak úgy hányja-veti magát, ha társaságba kerül s rendes szokása olyan nagyokat mondani, hogy büszke lehet rá, a miért olyanokat csak — kitalálni is tud.

Meg van azonban a nagy mondásoknak az a káros következményük, hogy némelyek utána tudakozódnak, vajjon igazak-e azok és így megesik, hogy kiderül azoknak költött mivolta s mivel ez Ernő urnál gyakran bekövetkezett, csakhamar annyira megrendült a szava hihetősége, hogy még az igazat sem hitték el neki.

A farsang vége felé különös boldogság sugárzott Ernő ur arcán, mindig csak azt kérdezgette, hogy látták-e már őt lovagolni. Nem? Nohát majd látni fogják. A tavasz beköszöntével meg fogja kezdeni s naponta tesz sétalovaglásokat. Az apja már meg is ígerte neki.

Nagyon határozottan beszélt s így ha nem is egészen hitték el, a mit mondott,

lukok társaságának, hogy mikor ünnepeljük meg március 15-dikének ötvenéves jubileumát? Kimentette őket a szósból Bánffy derék eszméje, hogy március 15-dikét nem március 15-dikén, de nem is április 14-én, hanem husvét hétfőjén ünnepelik meg. Hogy husvét hétfő nem március 15-re esik, azért támadja az ellenzék a kalendáriumcsinálókat, de ne őket. Különb is, ha március 15-re esnek, akkor bizonyosan április 14-én ünnepelnének s így legalább veszett fejszének a nyele mégis megmarad. Meg aztán egyszerre két kötelességnek is eleget lehet tenni. A honatyák majd először bejárják ismerőseiket, hogy a husvét öntözködést elvégezzék s aztán csupa parfümösen, ibolyaillatosan, kölni vizesen sietnek a jubileumi díszülésre. Az lesz aztán az illatos ülés!

Bizony méltó lesz a megörökítésre. Verescsagint, a híres orosz festőt, jó lesz addig Budapesten fogni, az ő ecsetje talán méltóképen megörökítheti majd e nevezetes ülés képét.

Addig azonban csak hadd folyjanak az unalmas böjti napok tovább. Hadd pihenje ki az emberiség a fáradságait; hadd tisztuljon meg bűneitől, hogy méltóképen ébredhessünk erre a nagy napra. A böjt első hete éppen megfelelő volt erre a célra. Pihenhettünk mindnyájan, s míg a hét első felében végleg kijutottunk a farsangból, addig a második felében olyan hamar és olyan jól beletanultunk a böjtbe, mintha legalább is már a — végén járnánk!

Kövágó Örs.

nem is merték egész határozottan anzárolásnak tartani, hanem várták a végét.

És csakugyan egyik szabó cég kirakatában egy csinos lovagló öltöny vonta magára a járó-kelők figyelmét a legközelebbi napokban s ott lehetett látni mindennap legalább két óra hosszat álldogálni Ernő urat, a mint gyönyörködött abban, mert hiszen az az övé, még csak pár nap s aztán a jó idők beálltával boldogan fog lóhátról tekintgetni a közönséges gyalog járó emberekre.

Hanem Ernő ur tervez, — a hadügyminiszter pedig végez és a legujabb fiziológiai tanulmányok után Ernő ur arcán a legstótebb felhők valának felfedezhetőek, a legujabb divatu lovagló ruha pedig eltűnt a kirakattól.

Egyik kíváncsi ismerőse nem állhatta meg, hogy ne célozzgasson a sétalovaglásokra, melyeket Ernő ur olyan előszeretettel emlegetett a legujabb időkig, de most egyszerre egészen elhallgatott róluk.

Hát mondja csak, ez is csak anzárolás volt?

De kérem?!

No, ne heveskedjék, hiszen számíthat teljes diszkreciomra; mondott maga máskor is ilyenfélét.

De esküszöm, hogy ez egészen igaz volt; láthatta a ruhát a kirakatban; az öregemmel együtt rendeltük meg, de hát ilyen a végzet, mikor legőszintebben beszél az ember, akkor tünteti fel hazug színében, pedig meg lenne, ha át nem helyezték volna.

Mit helyeztek át, a lovat, a mit az apja megígért?

Dehogyan azt, a hadnagyot, a ki megígerte, hogy az egyik lován naponta lovagolhatok. Most már mit csináljak; mit mondjak a kérdezősködőknek, hogy mutassam magamat az apám előtt lóháton, ha bejő és látni akar?

Tudja mit, szegődjék egy másik hadnagyhoz barát gyanant.

Az ám, ha volna minden hadnagynak két lova.

Akkor csak egy menedék van.

És az?

Szegődjék egy ezredeshez — lovásznak.

Tsi.

### Napirend 1898. február 27-én és 28-án.

Naptár: vasárnap, febr. 27. — Róm. kath.: Invocabit. — Prot.: Leander. — Görög-kel. (febr. 15.) Vajhagyó. — Zsidó: Adar 5. — Nap két 6 óra 29 perckor; nyugszik 5 óra 24 perckor. — Hold két 8 óra 55 perckor reggel; nyugszik éjjel után 18 perckor. — Hétfő febr. 28. — Róm. kath.: Román. — Prot.: Győző. — Gör.-kel. (febr. 16.) Julia. — Zsidó: Adar 6. — Nap két 6 óra 28 perckor; nyugszik 5 óra 25 perckor. — Hold két 9 óra 33 perckor d. e.; nyugszik 1 óra 20 perckor éjjel. Hold első negyede 12 óra 30 perckor délben.

Időjárás: hőmérséklet: 1 Celsius fok meleg; légnyomás 753. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz idő és hősülyedés várható.

Városi közgyűlés Hétfőn d. e. 9 órakor.

Színház: vasárnap d. u. 3 órakor »Romeo és Julia«; este félnyolckor Örley Flóra felléptével »Náni«, népszínmű. Hétfőn Örley Flóra utolsó felléptéül »Madarász«, operett.

### (A hétfői városi közgyűlés)

tárgysorozata összesen 32 számból áll. Hat miniszteri rendelet nyitja meg a sort, ugymint a belügyminiszter rendelete az árvászeki szabályrendelet átdolgozása, ugy a gyámpénztár kormányhatósági megvizsgálása tárgyában; továbbá a közoktatási miniszternek a székesfehérvári tankerület főigazgatóságának székhelyét illetőleg; a kereskedelmi miniszternek a szigeti külvárosi iskola céljaira szükséges ingatlanok kisajátítása és az 1895. és 1896. évi közuti zárszámadások jóváhagyása tárgyában; végül a honvédelmi miniszter rendelete a hadapródiskolai alapítványok oklevelének jóváhagyása iránt. E közgyűlésen töltik be az első aljegy-

zói, a pénztári ellenőri, a rendőrkapitányi nyilvántartói és ügykezelési nyilvántartói állásokat, esetleg az üresedésbe jövő másodaljegyzői, rendőrségi fogalmazói és másodosztályu irnoki állásokat s határoznak *Zavaros* Péter h. polgármester s árvaszéki elnök nyugdíjaztatása tárgyában. A tanács 13 előterjesztéssel szerepel a tárgysorozatban, melyek közül fontosabbak: a vasuti átjárók helyszíni szemléről, a kövezetvámról, a zirci rendház és takarékpénztári palota előtti járdának, ugy az apáca-utcának kiasztalozásáról, *Somogyi* Károly szingigazgató szerződésének egy évi meghosszabbításáról szóló jelentések. Targyalni fogják az iskolai rend védelme érdekében alkotott szabályrendeletet s a budai külvárosban egy ovoda felállítását és *Cirják* Ignác törvh. bizottsági tag indítványát a kavics és kövezetátvételek ellenőrzése tárgyában. Megyei átirat 4 szerepel a tárgysorozatban, de mindegyik kevés fontosságú.

— **(Személyi hir.)** *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány, hivatalos ügyekben, Budapestre utazott. A főkapitány Budapesten a többek között tanulmányt fog tenni arra nézve is, hogy milyen a fővárosi kereskedésekben a lőpor és gyúlékony anyagok kezelése és rendőri ellenőrzése.

— **(Az utolsó theauzsonna.)** A jótékony nőegylet utolsó theauzsonnája, mely március 6-án lesz a gyermekkert helyiségében, érdekességével méltó befejezése lesz annak a sok kellemes délutánnak, melyben a tél folyamán részünk volt. Eltérőleg az eddigi theauzsonnáktól, ezen nem lesz tánc, hanem az uzsonna elköltése után kiviszik a teremből az asztalokat és a podiummal szemben elhelyezett széksorokon foglalnak helyet a vendégek s a műsor végeztével szép csendesen eloszanak. Dr. *Egry* Béláné fog ezen alkalommal énekelni s bemutatnak egy élőképet, melyben *Breyning* Olga, mint menyasszony, *Németh* László, mint vőlegény fognak szerepelni, dr. *Angyal* Pál a papot, ifj. *Nagy* Jenő a kántort személyesíti és közreműködnek még *Lutsch* Mariska és *Szily* Terka kisasszonyok.

— **(A munkástörvény végrehajtása.)** A munkaadók és mezőgazdasági munkások közötti jogviszony szabályozásáról szóló 1898-ik évi II-ik törvénycikk március hó 1-én életbelépven, a városi tanács ezen törvény alapján az elsőfoku hatósági teendők ellátásával a folyó évre *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitányt, helyetteseként pedig *Oberhammer* Antal rendőrfogalmazót bizta meg. A munkásigazolványokat *Bész* Gyula helyettes II-od aljegyző fogja kiállítani, a ki egyuttal a gazdasági munkaszerződések megkötésénél való közreműködéssel is megbízott. Különbö a törvényre vonatkozó felvilágosításokat a rendőrfőkapitány, valamint a polgármester is készségesen ad az érdeklődőknek.

— **(Halálozás.)** *Soós* Hedvig, életének 19-ik évében, meghalt Rácmecskén. A korán elhunyt ifjú leány hosszas, gyötrő betegségben szenvedett, míg most a halál megváltotta szenvedéseitől. Temetése ma ment végbe nagy részvét mellett.

— **(Himen táblája.)** E héten a pécsi városi anyakönyvvezetői hivatal házassulandók kihirdetési tábláján következő új jegyepárok nevei olvashatók:

*Táncos* Mátyás, izr., Hercegszöllős — *Schlesinger* Teréz, izr., Pécs;

*Kollár* Ferenc, rk., Pécs — *Papp* Julianna, rk., Pécs;

*Pécsi* Mátyás, rk., Kékesd — *Reinhardt* Teréz, rk., Pécs;

*Kulin* Lajos, rk., Pécs — *Stegmayer* Katalin Mária, Stuttgart;

*Princ* Ignác, izr. Pécs — *Grosz* Kornélia, izr., Pécs;

*Beleki* György, rk., Sásd — *Reinhardt* Mária, rk., Bükkösd;

*Tamás* József, rk., Pécs — *Stojákovits* Mária, rk., Pécs;

*Barent* Ferenc, rk., Pécs — *Kis* Gadó Rozália, rk., Pécs;

*Haray* Ödön, ág. ev., Pozsony — *Mihálffy* Irén, rk., Pécs.

*Iván* Máté, ev. ref., Pécs — *Nagy* Lőrinc Zsuzsanna, ev. ref., Piskó.

*Jäger* (Vadász) Ábrahám (Lajos) izr., Pécs — *Kállay* Julia, rk., Pécs;

*Kovacs* Ádám, ág. ev., Pécs — *Hajdu* Paula, rk., Pécs.

— **(Két betörés.)** Nagyvátyon egy éjjel két betörés is történt. Először *Boditz* István házat látogatták meg a még eddig ismeretlen betörők s elvittek onnan 8 forint készpénzt és 19 frt értékű ruhaneműt. Azután *Lőrinc* József lakásába törtek be s onnan egy zsebórát, könyveket s különböző irományokat loptak el. A betörőket egyik helyen se vették észre s azok a legnagyobb békecségekben végzén dolgukat, úgy odább álltak, hogy még ma sem tudják, hogy kik voltak.

— **(Eltűnt asszony.)** *Bakó* Mihályné *Gyurkovics* Magdolna, báltaszéki illetőségű asszony, Budapestről, ahol legutóbb lakott, lakásáról már napok óta eltűnt. Az eltűnt asszony 27 éves, alacsony termetű, kerek arcu, barna haju és kékszemű. Semmi oka sem volt arra, hogy családját elhagyja s így attól félnek, hogy valami szerencsétlenség érte. Most a budapesti rendőrség elrendelte a körözését és erről a pécsi rendőrfőkapitányságot is értesítette azzal, hogy az eltűnt asszonyt, ha esetleg megkerül, szállítsák haza.

— **(Tűz Hásságyon.)** *Bauer* Norbert hásságyi lakosnak a falu közepén levő csürje és istállója kigyulladt; valószínűleg a gazdának két kis gyermeke okozta a tüzet, kik a csürben játszottak. A gyúlékony anyagokból készült épületeket nem lehetett megmenteni, de a lokalizálás sikerült a falubeliek és a szomszédos *Ellend* községbeliek fáradozására. A kárösszeg 400 forintot tesz ki. Mikor a gazda észrevette a tüzet, beszaladt az istállóba, hogy az ott levő csikót kiszabadítsa, de a nagy füst miatt nem oldhatta fel a kötelet és kénytelen volt kijönni. Másodszor is bement az istállóba és elvágta a kötőféket; mire ismét kijött, az udvarban aléltan összerogyott. A csikó pedig megúván a sok füstöt és tüzet s érezvén, hogy szabad, kiszaladt az udvarba. Legnagyobb szerencse volt, hogy szélcsend volt, mert máskülönb az alig egy ölnyire álló szomszédház is a tűz martalékává lett volna.

— **(Véres boszu.)** *Olaszon* *Ritter* Henrik már régi haragosa volt *Hagemann* Tamás ugyanottani lakosnak. Tegnapelőtt este együtt mentek haza Gyuláról, amikor *Ritter*

*Hagemann* hátulról megfogta, leteperete és agyba-főbe verte az öklével és ha segítség nem érkezik, talán agyon is verte volna. Ennek a hősködésnek azonban lesz még utójátéka a bíróságnál.

— **(Hamis ezüst forintok.)** Az utóbbi időben minduntalan kerülnek hamis ezüst forintok forgalomba, amelyek bár mindig különböznek, de ugylátszik, mégis egy kézből erednek, mert mindig van közös vonásuk. A hamisitók különösen a postahivatalokat, ahol a nagy forgalom miatt nem lehet olyan gondosan megnézni a pénzt, szemelik ki arra, hogy hamisítványokat forgalomba hozzák, s legtöbbször sikerül is nekik. Így újabban megint több új fajta hamis ezüst forintost találtak forgalomban, amelyeket nyomban lefoglaltak. A hamisítványok ón és antimon keverékből öntés útján készültek, osztrák verésűek s 1879. évszám van rajtuk. Arról ismerhetők föl leginkább, hogy színe szürke, rajzuk elmosódott, csengésük tompább, sulyuk kisebb, mint a valódiaké. A hatóságok erősen nyomozzák a hamisitókat, eddig azonban még csak annyit tudtak megállapítani, hogy a hamisítványok a Bácskából erednek.

— **(A csaló.)** *Kaindl* József a neve, asztalossegéd. Van felesége és négy gyermeke, mindannyiuk Alsó-Ausztriából való. Ezzel a családdal kóborolja be Magyarországot s ahány községbe betér, mindenütt a nyomorára hivatkozva könyörög, hogy adjanak neki utiköltséget, amivel haza utazhasson s az ő szülőfaluja azt készségesen megtéríti. Sok helyen felültek a csaló szavának, aki azonban a pénzzel, amit kapott, épen nem utazott haza, hanem elköltötte. Szülőfaluja, *Grossgerungen* már jókora összeget fizetett ki így a szélhámos helyett, a kire most a belügyminiszter felhívta a város figyelmét. A miniszter azt ajánlja, hogy ha *Kaindl* jelentkezni talál Pécsen is, ne adjanak neki pénzt, hanem küldjék rendőri toloncuton át Ausztriába.

— **(Cirill betűk a postán.)** A postásoknak nagyon sok zavart okoztak a cirill betűkkel címzett postaküldemények, amelyeket főleg Horvát-Szlavonországba küldenek. Erre vonatkozólag a kereskedelmi miniszter most utasítást adott ki, hogy cirill betűkkel címzett küldeményeket csak akkor fogadjanak el a postahivatalok, ha 1.) a leveleknél, levelező-lapoknál, keresztkötetéses küldeményeknél a címzett neve, a rendeltetés helye és az utolsó posta a cirill betűkön kívül, latin betűkkel is föl van írva; 2.) az ajánlott küldeményeknél, pénzes-leveleknél, csomagoknál, szállító-leveleknél és postautalványoknál pedig, ha a küldeménynek teljes címe s az utalványozott összeg is a cirill betűkön kívül latin betűkkel van kiírva. Máskülönb a postahivatalok a küldeményeket visszaadják a feladónak.

— **(Gyermekek réme.)** *Mohácson* és vidékén nagyban pusztít a gyermekek réme, a difteritisz. *Mitrovcsanin* István, jómódu paraszt gazdának, két nap alatt négy kis gyermekét ölte meg a veszedelmes betegség.

— **(Katonák egészsége.)** A közhadsereg egészségi állapota mostanában nem valami kedvező. A betegállomány az utóbbi időben nagyon megsaporodott a kórházakban s a katonai orvosok alig győzik a

munkát. Mig a mult évben havonként átlag 4—5000 beteg volt a kórházakban, az utolsó hónapokban a betegek száma 8—10 ezerre szaporodott föl, úgy, hogy a betegek egyrészt a csapatoknál kell hagyni. Az utóbbi hónapokban a legkedvezőtlenebb volt az október hónap, a mikor 22.826 közlegény betegedett meg. Ezekből a kórházakban ápoltak 12.878-at s meghalt közülök 77. Legtöbb beteg volt a Kréta szigetén állomásozó cs. és kir. zászlóaljnál, a melynek 188 betege volt az utóbbi időben. Szerencsére ezek a betegedések nem voltak súlyosabb természetűek s egy sem halt meg a betegek közül.

— **(Csillag-jóslás.)** Nem az égbeli csillagokról szól ez a jóslat, hanem azokról a csillagokról, melyek katonák waffenrockjára szoktak hullani a szép tavasszal, május alkalmából. Az előléptetések a közös hadseregben az idén igen nagy arányúak lesznek, egyéb okoktól eltekintve azért is, mert számos ujonnan rendszeresített állás ezuttal kerül először betöltés alá. Nevezetesen május elsejével rendszeresített fog s betöltés alá kerül három új táborszernagyi, egy hadbiztosi és két alhadbiztosi állás. Emelni fogják továbbá ugyancsak május elsejével az utászcsapat tiszti állományát négy első osztályú századossal, a gyalogszolgálat tisztkarát 169 hadnagygyal, a lovassági- és vonat-csapat tiszti állományát nyolc-nyolc alantás tiszttel, a katonatorvosi tisztkar békeállományát tizenöt orvossal, az élelmezési tisztszemélyeket hattal, a katonai állatorvosi tisztszemélyeket hárommal, a műszaki tüzérség állományát két tüzérmérnökkel, négy tüzér-szertisztviselővel és huszonhat altiszttel, az építész-mérnököket egy első osztályú építész-főmérnökkel.

— **(Lopás a padlásról.)** Annak a rossz szokásnak, hogy a házak kapuit későn este sem zárják be, sőt azok éjnek éjszakáján is tárva-nyitva vannak, ismét megvan a káros következménye. A be nem zárt kapun a sötétben könnyen belopózhatik egy-egy csavargó és a hol valami elvinni valót talál, ép oly könnyen el is emelheti azt. Így történt az este is a Mária-utca 16. szám alatti háznál, melynek nyitott kapuján eddig még ismeretlen tettes belopózott s felment a ház padlására és onnan fehérneműt és különféle tárgyakat ellopott. Persze ilyenkor a rendőrségtől várják, hogy derítse ki a lopás tettesét, a mi pedig meg se történhetett volna, ha a kapu be van zárva, a mint az a késő esteli órákban a lakók vagyonbiztonsága szempontjából célszerű és ajánlatos!

— **(Megkerült podgyászok.)** Megirtuk a napokban, hogy a Budapestről Pécsre jövő délutáni gyorsvonaton egy katonatorvosi tiszti tollas kalpag, egyéb podgyászokkal együtt elveszett. A szorgos kutatás után most megkerültek az elveszett tárgyak. Ugyanis ma értesítést kapott a helybeli állomástönökség, hogy a tiszti kalpagot a vele együtt levő többi podgyászszal együtt Vinkovcén megtalálták. Odáig vitte őket a vonat s ott, mint gazdátlanok, helyeztettek a raktárba, míg most végre gazdájuk kezeibe jutnak.

— **(Pécs-baranyai sport-egylet.)** Ilyen címen alakult meg a legújabb kérekpár-egyesület Pécsen, mely bevonta körébe a sport egyéb ágait is. Az új egyesület

tisztikara a következő: elnök *Gálik János*, alelnök *Gyimóthy Jákó*, igazgató *Scholtz Gyula*, titkár *Diamant Adolf*, pénztáros *Walla Ferenc*, ellenőr *Tiefenbacher Ferenc*, menetparancsnokok *Walla Ferenc* és *Gyimóthy Jákó*, szertárnok *Feuchtnér Nándor*, gépész *Karhan Albert*. Választmányi tagok lettek: *Schuth Vince*, *Zengey F. Kálmán*, *Piacsek Virgil*, *Teleki Dezső*, *Herfurt Leo* és *Bugyi Frigyes*.

— **(A rablószőkevények viselt dolgai.)** A pécsi ügyészség fogházából csütörtökön délután megszökött ifj. *Tassi József* és *Schmitz József*, fegyházra ítélt rabok nyomára még eddig nem tudtak ráakadni. E helyett azonban ők maguk adtak magukról életjelt. Ugyanis ma hajnalban *Vágner* üszöghi mozdonyvezetőt, mikor az hazafelé tartott, két nyári rabruhába öltözött ember megtámadta, ruháit elvette és aztán a saját rabruhájukat a nyakán hagyva eliramodtak. A rabszőkevények tehát most már ruhát is szereztek maguknak, hogy könnyebben felismerhetetlenné tegyék magukat a nyomozás előtti további bujkálásukban.

— **(Régi büntett.)** Még a mult év közepén történt, hogy *Szőke Vendel*, pécsi lakosnak a zsebóráját láncostul együtt ellopták a szobájából. Azóta hiába keresték a tolvajt, míg most a csendőrség elfogta azt *Szabó Gy.* egyházbéri illetőségű napszámos személyében. A tettes beismerte a lopás elkövetését s elmondta, hogy az órát *Panta Pálnak*, a láncot pedig *Hölbling Jánosnak* adta el. Az óra az előbbinél meg is találtatott; de *Höbling Egyházbérről* ismeretlen helyre távozott s így a lánc nem került meg még eddig. A kiderített lopás ügyében a sásdi járásbiróság folytatja a további vizsgálatot.

— **(Csendélet Kisasszonyfán.)** Kisasszonyfán egymásután *Bata Józsefnél*, *Bata Ferencnél*, *Samu Miklósnál* és *Bata Antalnál* történt betörés a napokban. A tettesek készpénzt, ruhaneműt és élelmiszert vittek el s a gyanu az volt, hogy a viszonyokkal ismerős egyéneknek kellett a betöréseket elkövetniök. Ez alapon meg is indították a vizsgálatot a szentlőrinci járásbiróságnál *Benedek Ferenc* és *Mátyás Vince*, kisasszonyfai lakosok ellen, kiknek társa *Bata Berta*, a meglopott károsok rokona volt. Hogy mennyiben bűnösök, azt majd a vizsgálat deríti ki.

— **(A mulatság vége.)** Egy ácsmester tegnap este a „Magyar Király”-ban alaposan kimulatatta magát. A mulatság végén már olyan jó kedve volt, hogy szék helyett a billiárd asztalra akart ülni. Miközben azonban az asztalon jó helyet keresett magának, elvágódott és a fejét egy márványasztalba csapta. Nyomban előntötte a vér; eszméletét is vesztette s úgy kellett felloccsolni. Olyan gyenge volt azonban a sok vérvesztés következtében, hogy végre is a rendőrségnek tettes jelentést a balesetről s ennek rendelkezésére kocsin szállították haza. Most egypár napig keserűen fog visszagondolni a véresvégű mulatságra.

— **(Elveszett gyerek.)** *Pálfi Lajos*, tizennégyéves gyerek, kinek szülei a szőlő-utca 18. szám alatt laknak, tegnap reggel elment hazulról és egész nap nem látták. Mikor késő este sem tért haza, az anyja je-

lentést tett eltűnéséről a rendőrségnek. Az elveszett gyerek, úgy látszik, azok közé tartozik, kik egy-két napig robinzonoskodó hajlamoktól üzetve kóborolnak s egyszer csak előkerülnek, mert haza hajtja őket az éhség.

— **(A bor miatt.)** Az olcsó lőre gyakran okoz most bajt a falusi korcsmákban. A legényeknek gyorsan a fejükbe szállván a karcos, felébred bennük a virtus és véres verekedésben csillapítják azt le. Így legutóbb *Kis-Déren* is volt egy véres korcsmai harc, a melyben a két ellenséges táborra oszlott fiatalság ugyancsak igyekezett egymás fején minél több folytonossági hiányt okozni. A véres verekedésnek csak a csendőrség tudott véget vetni s a tettesek most fogva vannak.

— **(Másnak spórolt.)** *Antal János* németüröghi lakos éléskamrája még a tél végén is eléggé tele volt a különféle élelmi szerrekkel; azonban hiába takarékoskodott, mert az éjjel ismeretlen tettesek behatoltak a kamrájába és onnan négy darab sonkát, nyolc oldal szalonnát és hat kiló lisztet elvittek. A csendőrség nyomozza a tetteseket.

— **(Az utolsó waterlooi gránátos.)** A francia nagy hadsereg utolsó tagja most halt meg 105 és fél éves korában. *Balliot Viktor* volt a neve, fiatalon belépett *Napoleon* hadseregébe, részt vett győzelmeiben és vereségeiben és végül *Waterloon*nál angol fogságba került. Angolországból való visszatérése után mint menthetetlen tüdővészest elbocsátották a hadseregből, a mi azonban őt nem akadályozta meg abban, hogy még nyolcvanhárom esztendeig éljen. *Waterloo* óta semmi sem izgatta föl. Alig emlékezett, vagy csak homályosan, a többi eseményre, mely századát érdekelte. Cipész mesterember volt és harmincévig kis korcsmája is volt. Kilencven esztendőig koráig maga kapálta a szőlőt és kilencvenhat éves korában naponta öt kilométert sétált. A legutóbbi nyár óta nem távozott többé szobájából és a mostani télen már ritkán kelt föl az ágyból. A testi épség ritka példája volt ez a tüdővésztes még száz éves korában, melyet 1893. április 9-én 30—40 vendég (csupa rokon, unoka és dédunoka) jelenlétében ünnepelt. Ünnepi menetben vonult a közönség a bankett-terembe, a menet élén haladt a jubiléus 75 éves unokahugával és minden segítség nélkül ment föl a lépcsőn. A banketten folyton tréfálkozott, evett minden fogásból és unokahugával ő lejtette az első táncot. Most hát megtért császárához és a többi gránátoshoz.

— **(Baleset.)** Ma délelőtt 11 óra tájban véletlen baleset történt az *Árpád-utcában*. *Bálint Vendel*, kocsis, egy kocsi szőlőkarót szállított ki a szőlőbe, mikor a kocsi hajtás közben egyszerre csak feldől. A kocsinak nem esett semmi baja, de egy épen a kocsi-uton dolgozó utkapróra, *Ungár Istvánra*, oly szerencsétlenül dült rá a kocsi, hogy a szegény embernek ballabát eltörte. Úgy kellett beszállítani a városi közkórházba, a hol most ápolás alatt van.

— **(Léprecsalt ellenfél.)** *Pölöte János*, pellérdi lakos, azt a panaszt tette a csendőrségnél, hogy őt *Biró József*, pellérdi lakos, régi haragosa, furfangos módom verte

véresre. Pölötének régi ellensége Biró József s most, hogy boszut állhasson rajta, összebeszélte özvegy Vér Józsefnével s így hajtotta végre boszuját. Vér Józsefné ugyanis kicsalta Pölötét a falu alá s mikor a mit sem sejtő Pölöte megjelent a kertek alatt, egyszerre elöugrott Biró és egy bottal agyafőbe verte. A megvert ember véresen menekült támadója elől, a ki azonban kihallgatásakor mindent tagadott. Csakhogy az özvegy beismerte, hogy Pölötét ő csalta ki a kertek alá, abból a célból, hogy Biró boszut állhasson rajta s ilyenképen a bíróság feladata lesz az ügyre világosságot deríteni.

— (Teljes üzletfelosztás miatt) rendkívüli alkalom nyílik ékszerek, arany- és ezüst áruk, órák bámulatos olcsó beszerzésére a 30 év óta Budapesten, Kossuth-Lajos-utca 17. sz. a. fennálló Genedek Gábor és Testvére ékszerész és óráscégnél. A legdivatosabb ékszerek, ezüst-árak, gyertyatartók, girandolok, tálak, kávé-és teás-készletek, mind 13 próbás ezüstről, továbbá valódi svájci órák minden elfogadható áron adatnak el. Ezüst evőeszközök grammja 5 és fél kr., teljes 12 személynek való evőkészletek börtokban 150 frt és feljebb.

## Művészet, irodalom.

○ Biztosítási és Közgazdasági Lapok most lépett IV. évfolyamába. Ez az egyetlen szaklap, e rövid fennállása alatt is nélkülözhetlenné tette magát a szakközönségre és a biztosító intézeti tisztviselőre egyaránt s éveken át egyedül mozdította elő a szakirodalom fejlődését. A lap minden számában aktuális

cikkek vannak, közli az összes intézetek üzleti kimutatásait, az előfordult tűzkárokat személyi változásokat, üresedést, napi és külföldi eseményeket. A lapot 12 intézet hivatalból ajánlja. s a tisztviselők részére 6 frtra szállította le. A lap Budapesten VII. Lövöldetér 2. sz. alatt jelenik meg.

## A PÉCSI NEMZETI SZINHÁZ

jövő heti műsora:

**Vasárnap**, február 27-én délután 3 órakor »Rómeó és Julia«; este fél 8 órakor Örley Flóra vendégfellépésével »Náni« népszimfű.

**Hétfőn**, február 28-án »Madarász« operette; Örley Flóra utolsó vendégfellépése.

**Kedden**, március 1-én »Aubryné asszony elve« szimfű.

**Szerdán**, március 2-án »Ninette« operette.

**Csütörtökön**, március 3-án »Donna Diána«, vagy »Közönyt köszönnyel«, vigjáték, premiér.

**Pénteken**, március 4-én »Varázsgyűrű« legújabb operette, premiér.

**Szombat**, március 5-én ugyanaz.

## Törvénykezés.

§ Gyujtogató lokomotiv. Rendkívül érdekes kártérítési pörben hozott ítéletet a budapesti törvényszék, amely azért bír nálunk is fontossággal, mert nálunk is megesezt már, hogy a vasuti mozdonyok szikrái gyujtogattak. Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság 28,486 forint és járulékaik iránt bepörölte az Államvasutakat. Az államvasutak egy robogó

vonatának lokomotívjából ugyanis a kirepült szikra fölgyújtott egy, a pályától 68 méternyire, tehát a törvényesen előirt tüztávolságon kívül álló csürt. Az elpusztult épületekért a társaságnak jelentékeny összeget kellett fizetnie. A károsultak a kárösszeg fölvetelénél, amint szokás, harmadik személyek irányában fennálló kártérítési igényeiket átruházták a társaságra, mely pör után érvényesítette is igényeit az Államvasutakkal szemben. A budapesti törvényszék tárgyalta az ügyet és az Államvasutakat kötelezte 25,604 forint és a tetemes költségek megfizetésére. Az ítélet érdekes megokolása kiemeli, hogy a vasuti üzem tényleg állandó veszélyt rejt magában az egyesek tulajdonára, anélkül, hogy az egyeseknek módjában lenne e veszélyt elhárítani, mert a törvényesen koncesszionált vasuti üzemet be nem tilthatják. Jogos tehát, hogy a vasut felelős legyen az általa okozott veszedelemért, mert különben üzeme a magántulajdon olyan korlátozását vonná maga után, a milyent törvényeink meg nem engednek.

§ A tegnapi tárgyalás folytatásaként még a következőket közöljük: A délután felolvasott régi tárgyalási iratok között volt dr. Klein Miksa dunaszekesői orvosnak két orvosi nyilatkozata, melyek eljében a sebet két hét leforgása alatt gyógyulónak jelezte. A következő, körülbelül három hét múlva kiállított véleményében pedig még 30 napi időtartamot állapított meg a gyógyulás idejéül. Csatolva volt még orvosi számlája is, melyben tizszer

oly sok évi látszólagos feledés után, mely minket . . . mely téged a biztonság érzetében ringatott. Most már hárman vagyunk részesei a titoknak, igen, Vorovits Mihály — hárman!

Megtörve hanyatlott vissza s a mohóság, melylyel e szavakat kiejtette, habossá tette ajkait. Végkép ki volt merülve, azt láttam s megfigyeltem, hogy haragjának kitörése teljesen kielégítette boszuszomját.

Láttam, hogy kimerült, de meg is rémült tettétől s már tán meg is bánta.

Első érzésem nem az öröm volt, hogy tudom már azt, a mi annyi álmának álma volt, hanem mély részvét e nő iránt. Mennyit kellett szenvednie, istenem, megnyit, mig azt az embert, a kit szeretett, a kit még mindig szeret, kiszolgáltatta Komanoff Xenia boszujának, kinek akaraterejét, vas következetességét ismeri! Hiszen nem lehetett henne kétsége, hogy a boszu méltó lesz az áruláshoz.

— Tehát Vorovits gróf! kegyelmes asszonyom, elhiheti . . .

De a bojár nő nem látszott figyelembe venni a közbeszólást és szapora szóval folytatta beszédét:

— Igen, éreztem, hogy már megbánta, hogy talán önmagát keveri ellentmondásba és egészen kicsuszik kezeim közül. Ha már a haragjában elárult nevét a bűnösnek többé vissza nem is vonhatta, az okokból, melyek Vorovits Mihályt az árulásba vezették és a dráma első jelenetének titkaiból semmit sem tudhattam meg. Ekkor befejeztem taktikámat. Hogy az igazságnak teljes tudatára juthassak, nem volt szabad tovább esedeznem, de uralkodnom kellett az asszony felett. Az én akaratom-

királynője trónját képzelhetett el a fantázia, feküdt Nathália. Öltözete is emlékeztetett némiképp egy barbárkirálynő bizarrságára, bőssége és illatossága hasonlított az odeliszkek aranyhimes muslinjához. Gyönyörű haja le volt bontva és fakó, rézfényű hullámai belevegyültek az oroszlanfők sörényeibe. — A rizspor és festék alatt lesoványodott arca finom, kékes árnyékba látszott vonva lenni és szemei égtek a könyektől. — Fényük a megbántott büszkeség, a fáradtsággal legyőzött izgalom mély fájdalmát árulták el, vagy talán egy gyógyíthatlan szakadását, mely e különös lény szívében támadt.

Anélkül, hogy időt vagy fáradtságot vett volna magának üdvözlésemre, e zavart kérdéssel fogadott:

— Nikolajewna Xenia, szeretett ön valaha? És elmúltával a szerelemnek, az első, az egyedül igazi szerelemnek, melynek mindent feláldozott volna, magát . . . a melyért mindent elfelejtett volna, még hogyha . . . érezte ön évek multával az elviselhetlen gyötrelmét az egyedülvalóságnak?

Ijedten néztem rá. Ezuttal már nem lehetek illúzióim: Fedorowna Nathália csakugyan elvesztette esztét. Arcom világosan el kellett, hogy árulja gondolatomat és a csalódást is, reményem füstbemenetele felett, de a moszkovitanő oly kevésbé volt megörülve, hogy rögtön eltalálta gondolataimat.

— Nem! — mondá kezét homlokára téve és szavait fejbőlintással kísérvé, hogy fejedelmi hajsörénye, melynek szabad fonatai szikráztak, felborzolódott. — Nem, véletlenül szilárd ez a fej és még egy ilyen csapás rázudulása sem volt képes szétzuzni — érzem azon, amit szenvedek.

látogatásért 90 forintot számított fel páciensének, melyből az harminc forintot ki is fizetett, a hátralékos összegre vonatkozólag pedig akkor ígerte a sértett a megfizetést, hogy ha a törvényszék a véleményezett 45 napi gyógyulást elfogadva, elítéli a vétkeseket és ehhez képest marasztalja el őket a gyógyítási költségekben. A törvényszéki orvos megvizsgálta az orvosi nyilatkozatokat, a sértettet és azon véleményt adta, hogy a begyógyult seb teljes meggyógyulására legfeljebb husz nap volt szükséges. Azonban a kezelő orvos, dacára, hogy a verekedés megtörténte után rögtön hívták a sérülthöz, annál csak másnap délután jelent meg s így annak hozzátartozói a vérzés elállításán fáradozva, az erre használt szerekkel inficiálták a sebet s így az genyedésbe ment át s ez lehet oka a hosszas gyógyulási időnek. Mivel a dr. Klein Miksa eljárása ezen ügyben nem egyeztethető össze a hivatalos megbízásokban is működő orvos teendőivel, az általa kiállított orvosi nyilatkozatokat, a számlát és annak kifizetésére vonatkozó okmányt áttették B aranyavármegye alispánjához, hogy ellene a fegyelmi eljárás megindíttassék, annál inkább, mert az ő praxisában már több hasonló eset fordult elő. Az ítéletnél pedig a törvényszéki orvos véleményét vették alapul, mely szerint a seb gondos orvosi kezelés mellett husz nap alatt meggyógyult volna és így súlyos testi sértés vétségében mondták ki bűnösnek a vádlottakat, s dr. Rüll Béla mohácsi ügyvéd egyes védőbeszéde után Pandur Jécót 4 havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre, Frányó

Jánost pedig 3 havi fogházra és 10 frt pénzbüntetésre ítélték. — A vádlottak felebbezték, ugyszintén a kir. ügyész is és pedig ez utóbbi a seb tényleges begyógyulási idejét kérte az ítélethozatalánál tekintetbe venni és a vádlottakat súlyos testi sértés büntette miatt marasztalni el a megfelelő büntetésben.

**§ Sírok fosztogatója.** *Csapó József*, cipészlegény, munka nélkül, pénz nélkül kordorgott a város utcáin, a míg meg nem szánta *Pucher János*, pálya-utca 19. szám alatt lakó cipésmester és kisegítő gyanánt alkalmazta maga mellett. Teljes ellátást adott neki, ruhával ajándékozta meg, szóval olyan bőkezűen jutalmazta munkájáért, hogy a vádlottnak saját állítása szerint soha sem volt olyan jó keresete, mint nála. Esze ágában sem volt azonban, hogy hálás lett volna mindezért gazdája iránt. Ellenkezőleg. Az egyszer hét pár cipőt bizott reá, hogy azokat a vásáron eladja. Ő azonban még aznap elzalogosított azokból egy párt, három párt eladott másnap s az így szerzett pénzt elmulatta, úgy hogy gazdája kénytelen volt feljelenteni, de ekkor már csak három pár cipőt találtak nála, a mit a károsnak vissza is szolgáltatnak. Ezen tette miatt állott tegnap a kir. törvényszék előtt, de a tárgyalás folyamán még dr. *Gyenes József* büntetőügyi kir. aljárásbíró is megjelent ott és előadta, hogy a büntető bírósághoz is feljelentés érkezett a vádlott ellen, a kit *Zsifkovics István* rendőr tetten ért, a midőn a temetőben egy sirhalom mellett keresgélt s megtalált nála egy csomó rózsát, a melyeket

egy másik sirnak bokráról leszedett. A vádlott a terhére rótt cselekvényeket beismerte s csak az utobbira nézve védekezett azzal, hogy részeg volt midőn a sírfosztogatást elkövette. A törvényszék összbüntetésül két havi fogházat, egy évi hivatalvesztést és politikai jogainak egy évre terjedő felfüggesztését róta ki reá, a fogságbüntetésbe nem számítva be az eddig vizsgálati fogságban eltöltött idejét.

## Országgyűlés.

**A képviselőház ülése február hó 26-án.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A Ház mai ülésén adta be *Bánffy Dezső* b. miniszterelnök, a 48-as törvények félszázados jubileumának megünneplésére vonatkozó törvényjavaslatot.

*Holló Lajos* dr. pedig benyújtotta a budapesti 48-as polgári kör kérvényét március 15-dikének nemzeti üneppé emelése tárgyában.

Ezután a mai ülésre három interpellációt jelentettek be. Egyet *Kossuth Ferenc*, a sajtószabadság korlátozása miatt, a másik kettőt *Boda Lajos* és *Pichler Győző* a fővárosi rendőrség törvényellenes eljárása tárgyában.

Ekkor folytatták az igazságügyi tárca budgetjének általános tárgyalását.

*Erdély Sándor* igazságügyi miniszter reflektált *Apponyi Albert* gróf tegnapi beszédére.

*Psik Lajos* is *Apponyi* tegnapi beszédével foglalkozott.

És arcát az oroszánfejek közé rejtve, újra sirni kezdett Nathália. Néma könyek azonban nem enyhítették volna fájdalmait. Zokogását minduntalan töredezett, szinte érthetetlen szavakkal szakította meg.

— Nem hittem volna . . . nem hiszem, bár olvastam . . . nem fogom elhinni, még hogyha hallanám is . . . És mégis száműzött . . . Itt van a levele . . . örökre, mindörökre vége . . . olyan ember, mint ő, nem változtatja meg elhatározását.

Kimerülve, elfáradva süllyedt ismét a néma mozdulatlanságba, úgy tetszett, teljes érzéketlenségbe, beletemetkezve a bundák hófehér árjába, melyek rubin szemei sováran látszottak reá meredni.

Úgy mint első ízben, némán meredtem reá most is, lélekzetemet visszafojtva, tekintetemet kerekre nyitott szemre szegezve, melyek lobogtak, mint a kialvó lámpa fénye. — Valami nagy küzdelem folyt le bensejében. Mint legutóbbi látogatásomkor, most is egészen feledni látszott jelenléte, fennhangon gondolkozott, töredezett, tompán hangzó szavakkal.

— Vége kell, hogy szakadjon egyszer ennek a harcnak, mormolá maga elé — összezuznak . . . erőm már fogytán van, az önámítás hasztalan. Meghozatja velem ezt az áldozatot, bár nem kételkedhetik benne, mibe fog kerülni. És én kiméljem őt, mikor . . . Néki, ki magához ragadott, mikor ajkam még egy másik csókjától volt forró, éleslátóbbnak kellett volna lennie. De büszke gögijében azt hiszi: — Mit tehet egy ilyen magas-állású ember ellen az a lenézett, összetört, haldokló Fedorowna Nathália? —

Megállt egy pillanatra, gondolkozni, küzdeni lát-

szott, majd egy pillanat alatt végtelen erővel ragadták el lelkét a gyűlölet, harag és égő fájdalmak, egész testében reszketve felemelkedék és szenvedélyesen kiáltá:

— Mit tehetek? Elárulhatom *Komanoff Xenianak*, ki csempészte Iván papirjai alá a »Semlia i Volia« számainat, el . . .

Térdre vettem magam a fakó sörények hullámai között, megragadtam kezeit s ajkam ajakán csüggött, úgy lesve minden szót.

Nem engedett szóhoz jutnom, hogy kérdezhessenek.

— *Komanoff Xenia*, ön tudni akarja, ki . . . a nevét annak, a ki . . . ki . . . a titokzatosan becsempészett papirokat . . . a névtelen feljelentéseket, a Péter-Pál-ünnepet . . . Szibériát . . . Meg fogom önnek mondani . . . Önnek tudnia kell s én ön által meg leszek boszulva! Ne nevéssen gögijében, a míg én sírok. Nem, nem, nem fog nevetni! A nevét — az árulónak! Nos hát, hallja . . . az áruló Vor . . . Vorovits Mihály . . .

. . . Ah, Mihály, te magad akartad . . . igen, magad akartad, mert a végsőre kényszerítettél. De hisz ismerhettél engem, hát nem szerettél tizennégy évig, anélkül, hogy tudtam volna, hogy . . . De semmisen képes téged elhatározásaidban megingatni, miután ki volt már elégitve szenvedélyed, nem tudtál mit kezdeni Natháliával — hát eltapostál, mint a nyomorult állatot szokás, mely elzárja valakinek az utját. De amire elővigyázatlanul nem számítottál: Nathália a mérges állatok közé tartozik és ha a kigyó az eltaposó láb alól még felbirja emelni fejét, harap . . . Nos, Vorovits Mihály, a kigyó harapott. Titkunk napfényre jutott. Most már ismeri *Komanoff Xenia* a nevet, melynek kutatására messze földről jött,

*Apponyi* Albert gróf a két beszédre válaszul, kijelentette, hogy szavait félremagarázták. A nemzeti párt sohasem egyezik bele a 48-as sajtótörvény megváltoztatásába.

Több felszólalás után a tárgyalás folytatását erre elhalasztották.

*Bánffy* Dezső báró miniszterelnök, *Percel* Dezső belügyminiszter és *Dániel* Ernő báró, kereskedelmi miniszter feleltek ekkor több régebbi interpellációra.

Legutolsó volt *Percel* Dezső válasza *Rakovszky* Istvánnak a lizkófalvi vérengzés tárgyában tett interpellációjára. *Rakovszky* István nem volt jelen az ülésen, de *Molnár* János kérte megolvastatni a képviselőket, hogy határozatképes-e a Ház? *Láng* Lajos elnök elrendelte a számlálást. Csak 93 képviselő volt jelen. Erre két óra után az ülést 10 percre felfüggesztették s így az előre bejelentett interpellációkra sor nem került.

## TÁVIRATOK.

— **A legújabb Bánffy-törvény.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Bánffy* Dezső báró, miniszterelnöknek, ma a törvényhozás elé a 48-as törvények jubileumára vonatkozólag benyújtott törvényjavaslata így hangzik: „A törvényhozás április hava 11-ik napját, mint azon napot, a melyen dicső emlékeztű V. Ferdinánd király az 1848-ik évi, korszakot alkotó törvényeket szentesítette, minden időkre nemzeti ünneppé nyilvánítja. Jelen törvény 1898. évi április hó 11-én lép életbe és végrehajtásával a miniszterium bizatik meg.“

— **Elhalt tudós.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Schwimmer* tanár, híres bőrgyógyász, ma meghalt.

## Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyeztettek Pécs szab. kir. város 1898. évi február hó 26. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 12.35—12.50; kétszeres új . . . . .; rozs új 8.80—9.20; árpa őszi . . . . .; tavaszi . . . . .; új . . . . .; zab tavaszi . . . . .; búz-köny . . . . .; kukorica új 5.50—5.70; kukorica ó . . . . . széna 1.70—1.50; szalma 1. . . . . 1.20

Kínálat: gyenge, mintegy 200 gabona-kocsi volt a piacon.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő  
**SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC**  
 TAIJS JÓZSEF  
 kiadó.

## Hirdetések.

### 3 billard

1 kitűnő karban lévő fordítható, 1 karambol, és 1 preferansz), mind *Seifert*-féle s márványlappal ellátva, nagy **tükrök, jégsekérenyek**, *Thonet*-féle **nádszékek**, **kávéházi ezüst-felszerelés** stb.

jutányos áron eladó.

Bővebbet Pécsen, apácza-utcza 8., földszint.

## MEGHIVAS.

A PÉCSI SERTÉSHIZLALÓ ÉS ÁRURAKTÁR  
 RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

## VIII. RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

folyó évi márczius hó 13-án délelőtt 11 órakor

Pécsett, a kereskedelmi és iparkamara termében

tartja, melyre a t. cz. részvényesek ezennel tisztelettel meghivatnak.

### NAPIREND:

1. Két részvényesnek a jegyzőkönyv hitelesítésére való kiküldése.
2. Az igazgatóság jelentése.
3. A felügyelő-bizottság jelentése.
4. A mérleg bemutatása és a felmentvény megadása.
5. Netáni indítványok.

Mérlegünk a közgyűlés megtartása előtt 15 nappal intézetünk irodahelyiségében betekinthező.

A részvények vagy irodahelyiségünkben, vagy pedig *Ullmann M. Károly* bank és váltó-üzletében teendőek le.

Pécsett, 1898. február hó 18-án.

Az igazgatóság.

### Kivonat az alapszabályokból.

17. §. Aki szavazati jogát gyakorolni kívánja, köteles a megelőző év utolsó napjáig nevére irt részvényeit három nappal a közgyűlés megtartása előtt a társaság pénztárába vagy egy másik, a közgyűlési hirdetményben meghatározott helyen elismervény ellenében letenni.

27. §. Kizárólag a közgyűlésnek van fenntartva határozni (1. pont) részvényesek netáni indítványai felett, mely indítványok azonban 8 nappal a közgyűlés megtartása előtt az igazgatósággal közlendők.

## Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek fel.

4402. sz.

alisp. 1898.

### Versenyárgyalási hirdetmény.

A magyarbóly-beremendi törvényhatósági közut Ráczbólya-Magyarbóly közti 2.167—7.681 km. szakaszán 19.404 frt 62 krral, és a villány-vaizló-bogdásai törvényhatósági közut Sellye-Bogdása közti 54.230—59.413 km. szakaszán 29.865 frt 31 krral előirányzott

### ut-építési munkálatoknak

biztosítása iránt 1898. évi márczius hó 14-én délelőtti 10 órakor hivatalos helyiségemben zárt írásbeli ajánlatok után

### versenyárgyalást

tartok.

Felhívom vállalkozni óhajtókat, hogy szabályszerű, sajátkezűleg aláírandó, 50 kros bélyeggel ellátott írásbeli ajánlataikat, melyekben az ajánlott árendemény esetleg a kért felülfizetés százalékban számokkal és betűkkel kiírva kitüntetendő, az előirányzott összegek utáni 5% **ovadékképes** bánatpénzzel (értékpapírral) felszerelve a fenti két utra vonatkozólag **külön-külön** a versenyárgyalás kitűzött kezdetéig **Koszits Kamill**, vármegyei főjegyzőnél (székház I. emelet 7.) adják be.

A munkálatokra vonatkozó műszaki műveletek és részletes feltételek a kir. államépítészeti hivatalnál (Mária utca 13. sz.) a hivatalos órákban betekinthezők.

A fentieknek és a részletes feltételeknek meg nem felelő ajánlatok el nem fogadtatnak.

Pécsett, 1898. évi február hó 24-én.

**Trixler Károly**  
 Baranyavármegye alispánja.

## Szőlő Eladás.

Egy és egynegyed hold  
**szőlő, présházzal,**

a város közvetlen közelében (Baranyamegye árvaházához közel), mely már be van telepítve, szabad kézből eladó.

Ezenkívül eladó vagy bérbeadó

**2 hold rét**  
a fűzesben.

Bővebb felvilágosítást ad a tulajdonos, **Árpád-utza 55. sz.** alatt.

1898

Vetés ideje: Augusztus és szeptember.

Ültetés távolsága: 15—20 cm.

Talaj minőség: jól trágyázott.

**Mauthner-féle magvak.**

Aussaatzeit: August und September.

Pflanzweite: 15—20 Cm.

Bodenbeschaffenheit: Gut gedüngt.



## A MAUTHNER-féle

hirneves

### konyhakerti- és virágmagvak

zárt és hatóságilag védett csomagokban, a törvényesen bejegyzett

### medve-védjeggyel

valamennyi nagyobb

fűszer- és vaskereskedésekben kaphatók.

A Budapesten Andrassy-ut 23. szám alatt létező Mauthner Ödön cég csakis olyan csomagoknál vállal teljes jótállást egészen friss és valódi magvakért, a mely csomagok ragasztva, a medve-ábrával és a Mauthner névvel jelölve, úgy a mint a mellékelt rajz is mutatja.

112. eln.  
1898.

## Pályázati hirdetmény.

Pécs szab. kir. város törvényhatóságánál az évi 1300 frt rendes fizetéssel s ezidő szerint 130 frt drágasági pótlékkal és a szabályszerű napidijakkal javadalmazott

## osztálymérnöki állások

másodika is üresedésbe jövén, ezen állásra ezennel pályázatot hirdetek.

Ezen állásra jelentkezőtől az 1883. évi I. t.-cz. 10. §-a első bekezdésében előírt képzettség kívántatik meg.

Felhivatnak tehát ezen állást elnyerni óhajtók, hogy ez iránti kérvényüket, a megkívánt képzettség, magyar állampolgárság, erkölcsi magaviselet és eddigi alkalmaztatásuk beigazolása mellett f. évi márczius hó 15-éig dr. báró Fejérváry Imre főispán ur Ö méltóságához czimezve és pedig a közszolgálatban állók hivatali felsőbbségük útján, a közszolgálatban nem állók pedig közvetlenül hozzám nyujsák be.


Pécsett, 1898. évi február hó 12-én.

**Majorossy Imre**  
polgármester.

**RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER**  
Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves házszer ellentállt az idő megpróbáltatásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmazatik közvényűl, csúznál, tag-szágatásnál és meghűlésekkel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyákrabban rendeltoék. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyákrabba Horgony-Linimentum alatt nem titkos szer, hanem igazi népszerű házszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr. és 1 ft. üvegekben ártan majdnem minden gyógyszerárban készletheben van; főraktár: Török József gyógyszeresznál Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több ki-sebértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony” védjegy és Richter cégjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., csász. és kir. udvari szállítók. RUDOLSTADT (Thüringia).



## VESZÉK

I. oszt. gyökeres Solonist és I. „Monticolát” fajtisztán bármily mennyiségben.

**Siptár Lajos**

Pécs, Nagy-Flórián-utca 16. sz.

D<sup>r</sup> WÄGNER és TÁRSAI  
**EGYESÜLT GYÁRAK**  
MINT BETÉTI TÁRSASÁG

BUDAPEST  
IX. TIRÓDY-UTCA 3  
(a Gizella malom mögött.)

SZIKVIZGYÁRAK BERENDEZÉSE és ELLÁTÁSA.  
SÖR és BORKIMÉRŐ KÉSZÜLEKEK.  
ELEMONTÓDE  
ELEKTRO-GALVANIKUS FÉMLEMEZELÉSI INTÉZET.

FOLYÉKONY SZENSÁK  
KÉPES ARJÉGYÉN TRÓJÉN ÉS BÉRMÉNIESEN

99% on es törv. betétsifon

